

Diagnostiek van gehechtheid: Cursus in de afname en scoring van de Attachment Story Completion Task (ASCT)

- een cursus op 29 november 2018 en 14 februari 2019 in Utrecht
- voor: pedagogen, psychologen en psychodiagnostische werkenden die met de ASCT willen gaan werken.
- trainers: Dr. Jolien Zevalkink en Drs. Dinanda Zevalkink (op 29 november 2018)
- een tweedaagse praktijkgerichte cursus in het afnemen en scoren van de ASCT
- accreditatie is aangevraagd bij het NIP K&J/ NVO OG.

De Attachment Story Completion Task (ASCT), ook wel genoemd de MacArthur Story-Stem Battery (MSSB), is ontwikkeld door Bretherton, Oppenheim, Prentiss en anderen. Dit instrument is te gebruiken als onderdeel van een cliëntenvolgsysteem bij de behandeling van kinderen en volwassenen met een verstandelijke beperking (mentale leeftijd 4 tot 10 jaar) om sociale en emotionele problematiek in kaart te brengen. Het heeft als doel om representaties zichtbaar te maken die kinderen en volwassenen met een verstandelijke beperking hebben over zichzelf en anderen. Aan hen wordt een basisverhaaltje of een opgezette scene met poppetjes en andere attributen aangeboden en worden ze vervolgens uitgenodigd om te laten zien, hoe ze in de verhaaltjes omgaan met de gepresenteerde conflicten en emoties. Het is mogelijk om gebruik te maken van een set van negen gehechtheidsgerelateerde verhaaltjes. De conflicten of dilemma's in de verhaaltjes hebben betrekking op het omgaan met situaties die het gehechtheidssysteem activeren, zoals angst, pijn, uitsluiting en ruzie. Tevens is een kleinere set van vijf verhaaltjes te gebruiken, waarin de wijze van omgaan met externe stressoren (olifant en dief) en interne stressoren (huilen, afwijzing mooie tekening en verbranden van hand) aan de orde komt.

De inhoud van de cursus

In deze cursus leert de cursist de eerste middag een gestandaardiseerde manier van afnemen. Daarnaast krijgt de cursist een introductie over het coderen van de ASCT. Na de introductie van het coderen en het bestuderen van de uitgereikte literatuur is het mogelijk om met een klinische blik de verhaaltjes inhoudelijk te beoordelen om tot een klinische interpretatie te komen van de kwaliteit van de gehechtheidsrepresentatie van het kind (op deze middag zijn Jolien en Dinanda Zevalkink aanwezig).

In het tweede deel van de cursus gaat het om de scoring van de Attachment Story Completion Task volgens het Little Piggy Coding System (deze middag wordt door Jolien Zevalkink verzorgd).

Indien gewenst kan de cursist na de cursus door middel van huiswerkpakketten zijn of haar betrouwbaarheid als codeur op dit scoringssysteem laten bepalen. Jolien zal tijdens de cursus meer informatie geven over dit vervolgtraject.

Wat hebben de cursisten aan het eind van de cursus geleerd?

De cursist:

1. begrijpt de ontwikkeling en achtergrond van de diagnostiek van gehechtheid met behulp van de ASCT.
2. weet welke zaken relevant zijn om de ASCT op een betrouwbare manier af te nemen.
3. heeft geoefend in het afnemen van de ASCT en daarbij geleerd wat zijn valkuilen zijn.
4. heeft kennisgemaakt met de Scoring van de Attachment Story Completion Task volgens het Little Piggy Coding System.

5. heeft geoefend met het scoren van de categorieën en weet waarop hij kan letten voor een klinische interpretatie van de scores.

Doelgroep

De cursus is bedoeld voor orthopedagogen, psychologen en psychodiagnostisch werkenden in een eigen praktijk, een zorgorganisatie voor mensen met een verstandelijk beperking, het onderwijs, GGZ en de forensische zorg.

Toetsing

Aan het begin en eind van de eerste en de tweede bijeenkomst krijgen de cursisten een multiple choice toets. De uitslag van de toetsen wordt tijdens de cursusmiddag besproken.

In verband met de toetsing is het lezen van de opgegeven literatuur verplicht.

Studiebelasting & voorbereiding

Kennis over gehechtheidsclassificaties en diagnostiekervaring in een klinische setting zijn vereist om aan de cursus te kunnen meedoen. Het lezen van de opgegeven literatuur geeft voldoende kennis over gehechtheidsclassificaties.

De studiebelasting van deze cursus bestaat alleen uit de 7 contacturen tijdens de cursus met daarbij de tijd die men nodig heeft voor het lezen van de literatuur.

Accreditatie

Accreditatie voor deze cursus is aangevraagd bij het accreditatiebureau NIP K&J/NVO Orthopedagoog OG.

Locatie

Vergadercentrum Vredenburg
Vredenburg 19
3511 BB Utrecht

Inschrijven

De cursus is op **29 november 2018 en 14 februari 2019** van 13:30 tot 17:00 in Utrecht (inloop vanaf 13:00). De inschrijfkosten bedragen €297,- p.p. inclusief lunch, koffie en thee en exclusief de verplichte literatuur.

Literatuur

Afname (29 november 2018):

- Verheugt-Pleiter, J. E., & Zevalkink, J. (2005). Gehechtheidsverhalen van een Floddertje en een mevrouw Helderder: Theoretische vragen bij de diagnostiek van regulatiestoornissen. In M. G. J. Schmeets, & J. E. Verheugt-Pleiter (Red.), *Affectregulatie bij kinderen: Een psychoanalytische benadering* (pp. 73-91). Assen: Van Gorcum.
- Woolgar, M. (1999). Projective doll play methodologies for preschool children. *Child Psychology & Psychiatry Review*, 4(3), 126-134.
- Zevalkink, J. (2005). Het meten van gehechtheidsrepresentaties bij basisschoolleerlingen: Gehechtheidsverhalen in de klinische praktijk. *Kind En Adolescent*, 26(4), 352-367.
- Zevalkink, J., & Verheugt-Pleiter, J. E. (2005). Gehechtheidsverhalen van een Floddertje en een mevrouw Helderder: De diagnostiek van gehechtheid en regulatiestoornissen bij latentiekinderen. In M. G. J. Schmeets, & J. E. Verheugt-Pleiter (Red.), *Affectregulatie bij kinderen: Een psychoanalytische benadering* (pp. 92-113). Assen: Van Gorcum.

Scoring (14 februari 2019):

- Ammaniti, M., Speranza, A.M., & Fedele, S. (2005). Attachment in infancy and in early and late childhood: A longitudinal study. In K.A. Kerns & R.A. Richardson, *Attachment in middle childhood* (pp. 115-136). New York: The Guilford Press.
- Hodges, J., & Steele, M. (2000). Effects of abuse on attachment representations: narrative assessments of abused children. *Journal of Child Psychotherapy*, 26(3), 433-455.
- Warren, S. L. (2003) Narratives in risk and clinical populations. R. N. Emde, D. P. Wolf, D. Oppenheim (Eds.), *Revealing the inner worlds of young children: The MacArthur story stem battery and parent-child narratives* (pp. 222-239) Oxford: Oxford University Press.
- Warren, S. L., Emde, R. N., & Sroufe, L. A. (2000). Internal representations: predicting anxiety; from children's play narratives. *J. Am. Acad. Child Adolescent Psychiatry*, 39, 100-107.
- Warren, S. L., Oppenheim, D., & Emde, R. N. (1996). Can emotions and themes in children's play predict behavior problems? *J. Am. Acad. Child Adolescent Psychiatry*, 34, 1331-1337.

Docenten

Dr. Jolien Zevalkink

Jolien Zevalkink is ontwikkelingspsycholoog en sociaal antropoloog. Sinds november 2012 is ze docent (klinische) ontwikkelingspsychologie op de Vrije Universiteit Amsterdam. Haar belangstelling gaat vooral uit naar ontwikkelingspsychopathologie met de nadruk op onveilige gedesorganiseerde gehechtheid, het effect van therapeutische interventies en de invloed van gezinskenmerken op het ontstaan van psychologische problematiek. Daarbij heeft vooral de internaliserende problematiek van kinderen en adolescenten, zoals angst en depressie, haar aandacht. Tevens is zij betrokken geweest bij het ontwikkelen van mentaliseren bevorderende therapie voor kinderen. Dit betreft een interventie die in boekvorm is verschenen (J.E. Verheugt-Pleiter, M.G.J. Schmeets, J. Zevalkink. (2010). *Mentaliseren in de kindtherapie. Leidraad voor de praktijk*. Assen: Koninklijke Van Gorcum B.V.), waarvan ook een vertaling voor de Engelstalige markt beschikbaar is.

Jolien is auteur van verschillende artikelen op het gebied van ontwikkelings- en klinische psychologie. Ze is een erkend codeur van verschillende diagnostische instrumenten voor gehechtheid. Voor de NPI-reeks heeft zij bij verschillende uitgaven in de redactie gezeten en zij is tevens (co)auteur van hoofdstukken uit deze vaktherapeutische boeken.

Drs. Dinanda Zevalkink

Dinanda Zevalkink is gezondheidszorgpsycholoog en orthopedagoog. Ze is sinds 1990 werkzaam in verschillende functies binnen de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking.

Haar belangstelling gaat vooral uit naar het ontwikkelingsverloop van mensen in relatie met hun omgeving. Hoe zie je de mens met een verstandelijke beperking, waar en hoe verloopt de ontwikkeling anders, hoe sluit je aan en waar moet je meer doen om een persoon in evenwicht te brengen in diens context? Daarbij is het nodig om een heldere visie te hebben en kennis over hechting, trauma en psychopathologie. Ze heeft zich een breed instrumentarium aan methoden en diagnostische kennis eigen gemaakt om creatief en passend bij de situatie, interventies in te zetten. In 2000 heeft ze voor het eerst kennis gemaakt met prof. Anton Došen, bij de cursus Psychopathologie bij verstandelijk gehandicapte kinderen, verzorgd door de PAO. Dit heeft een basis gelegd voor het verder werken met kinderen en jongeren met ernstig probleemgedrag en psychische stoornissen.

Ze staat nog midden in de praktijk, is betrokken bij directe cliëntenzorg, geeft therapie (Oplossingsgerichte therapie, EMDR), is bezig met beleidsontwikkeling, is supervisor en geeft les bij verschillende organisaties. Naast dat zij persoonlijk plezier beleeft aan het opleiden van mensen, ziet ze dat mensen de opgedane kennis toepassen in de praktijk en dat er een bewustwordingsproces op gang komt. Dat verhoogt de professionaliteit van de medewerker alsmede diens autonomie, welke van belang zijn in dit werkveld dat een groot beroep doet op de persoon van de professional.

Sinds november 2016 is ze werkzaam als orthopedagoog A/ opleider bij Frion.